

Παρακλητικός Κανών εις τόν Ἅγιον Νεκτάριον Μητροπολίτην Πενταπόλεως,
ὡς ψάλλεται ἐν τῷ καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀποστόλου Παύλου Κορίνθου,
τὴν Τετάρτην ἐκάστης ἐβδομάδος ἑσπέρας καθ' ὅλον τὸ ἔτος

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως. Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισεν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίαν μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα. Διαπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποίησον μοί τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθὺς εἰς ᾠχον δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Τετράκις)

ᾠχος δ'. «ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ»

Τῷ Ἱεράρχῃ τοῦ Χριστοῦ Νειταρίῳ, τῷ δοξασθέντι δωρεαῖς οὐρανίαις, προσπέσωμεν κραυγάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· ἅγιε Νειτάριε, Ὁρθοδόξων προστάτα, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν καὶ νόσων χαλεπῶν, τοὺς καταφεύγοντας, Πάτερ τῆ σκέπη σου.

Δόξα πατρὶ Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'.

Σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Σωτῆρος γέγονας· κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν διωγμοῖς, κηρύγματι ἐφώτισας τὰ ἔθνη, καὶ Ἀθηναίοις ἔδειξας τὸν ἄγνωστον Θεόν, Παῦλε Ἀπόστολε, τῶν ἐθνῶν διδάσκαλε, Κορίνθου πολιοῦχε, περίσῳζε τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν «Θεοτοκίον»

Οὐ σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινομένα. Ἀποστρεφόν τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με . Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε , ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ α'. (ᾠχος πλ δ') «Υγρὰν διοδεύσας»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Πληγεῖς τῇ κακίᾳ τοῦ δυσμενοῦς, τῇ σῆ ἀντιλήψει, καταφεύγω ἀναβοῶν. Εἰρήνευσον Πάτερ τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν μοι δώρησαι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Αγίως ἀνύσας σου τὴν ζωὴν, αἰεὶ ἀγιάζεις, καὶ λυτροῦσαι παντός κακοῦ, Νειτάριε Πάτερ θεοφόρε, τοὺς προσιόντας τοῖς θείοις λειψάνοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Θαυμάτων δυνάμεις ὡς ἐνεργῶν, θεράπευσον Πάτερ, ἀσθενείας ὀδυνηρᾶς, τῶν τὴν σὴν βοήθειαν ζητούντων, θαυματουργέ Ἱεράρχα Νειτάριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ως Μήτηρ φιλεύσπλαχνος τοῦ Θεοῦ, φιλάγαθε Κόρη, εὐσπλαχνίσθητι ἐπ' ἐμοί, καὶ βλάβης με πάσης καὶ μανίας, τοῦ ἀοράτου ἀπάλλαξον ὄφους.

ᾠδὴ γ'. «Οὐρανίας ἀψίδος»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Νοσημάτων παντοίων, καὶ χαλεπῶν θλίψεων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, καὶ ἐπιθέσεων, τοῦ ἀρχεϊάκου ἐχθροῦ, ὡς συμπαθῆς Ἱεράρχης, ἀσινεῖς διάσωζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Νέκταρ ἄυλον θεῖον, τῆς θεικῆς χάριτος, ἧς παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, βλύζει ἐκάστοτε, ἡ θεία κάρα σου, καὶ τῶν παθῶν τὴν πικρίαν, ἀπελαύνει Ἄγιε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἐν ὀδύναϊς καὶ πόνοις, καὶ θλιβεραῖς μάστιξι, Πάτερ τὴν ζωὴν μου ἀνύων, πρὸς σὲ κατέφυγον· μὴ οὖν παρίδης με, ἀλλὰ τῇ σῇ ἐπισκέψει, ἐκ τῶν συνεχόντων με, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Καταφύγιον κόσμου, καὶ ἀρραγὲς στήριγμα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, τῶν πολυπλόκων σικανδάλων, τοῦ δολίου δράκοντος, σιέπε καὶ φύλαττε.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως Ἱεράρχα, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ σέ τιμώντας Νεκτάριε θεοφόρε.

Ἐπιβλεψὼν ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα Ἦχος β'. «Πρεσβείαν θερμὴν»

Πηγὴ δαψιλῆς, ἰάσεων ἐν Πνεύματι, ἐδείχθη σοφέ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου· ἰᾶται γὰρ τοὺς πάσχοντας, καὶ ὑγείαν καὶ ρῶσιν χαρίζεται, τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει θερμῇ, Νεκτάριε πάτερ ἱερώτατε.

Ὦδὴ δ'. «Εἰσακήκιοα Κύριε»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὴν Μονὴν σου Νεκτάριε, πάσης ἐπηρείας ἀνεπηρέαστον, τοῦ δολίου πολεμήτορος, Πάτερ διατήρει τῇ σῇ χάριτι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσθενεῖς τοὺς προστρέχοντας, Πάτερ πανταχόθεν τῇ θείᾳ Μάνδρᾳ σου, θεραπείας καταξίωσον, καὶ τὴν λύπην τούτων διασιέδασον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ρῶσιν δίδου καὶ ἴασιν, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Νεκτάριε, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τοῖς εἰλικρινῶς σὲ μακαρίζουσι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἰθυρόν με Πανάμωμε, πρὸς τῆς μετανοίας ὁδὸν σωτήριοι, καὶ παθῶν μου τὰ σιριτήματα, νέκρωσον εἰς τέλος καὶ ἀφάνισον.

Ὁδὴ ε'. «Φώτισον ἡμᾶς»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Εὖρέ σε θερμόν, ἀντιλήπτορα ἢ Αἴγινα· διὰ τοῦτό σου τῆ χάριτι αἰεὶ, καταφεύγει καὶ λυτροῦται πάσης θλίψεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἦρεμον ζώην, διανύειν καὶ ἀτάραχον, ἀπὸ πάσης του ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, καταξίωσον ἡμᾶς Πάτερ Νειτάριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Μέγαν σὲ φρουρόν, καὶ προστάτην Πάτερ Ὅσιε, κεκτημένη ἢ Μονή σου ἢ σεπτή, ἐγκαυχᾶται τῆ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἄχραντε Ἀγνή, τοῦ Θεοῦ Μητέρα ἀπείρανδρε, τοὺς ἐλπίζοντας τῆ σιέπη σου αἰεὶ, ἀνωτέρους πάσης βλάβης διατήρησον.

᾽Ωδή στ'. «Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς ὀδύνας, ἐπιικούρησον Νειτάριε Πάτερ, τῶν πρὸς τὴν σὴν ἀφορώντων πρεσβείαν, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς πλήρωσον, καὶ ἀθυμίας χαλεπῆς, ἐξ ἡμῶν τὴν ὁμίχλην διάλυσον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ρυσθῆναι, πειρατηρίων παντοίων, καὶ σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ ὀλεθρίων, καὶ ἀναγκῶν καὶ στενώσεων πλείστων, τὸν Πανοικτίρμονα Λόγον ἰκέτευσέ, Νειτάριε θαυματουργέ, τοὺς προστρέχοντας πίστει τῇ σιέπῃ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Υψόθεν, ὡς συμπαθῆς ἐποπτεύων, καὶ ἀπαύστως προστατεύων μὴ παύσῃ, τῆς ἱερᾶς σου Μονῆς θεοφόρε, τῆς κεκτημένης ὡς μέγα θησαύρισμα, Νειτάριε θαυματουργέ, τὴν σορὸν τῶν ἁγίων λειψάνων σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Σωτήρα, καὶ Λυτρωτὴν τῶν ἀνθρώπων, τὸν φιλόανθρωπον κυήσασα Λόγον, σῶσόν με Κόρη τῇ σῇ προστασίᾳ, τῆς πονηρᾶς τυραννίδος τοῦ χείρονος, καὶ νεύρωσόν μου τὴν ψυχὴν, πρὸς ἐπίδοσιν βίου βελτίονος.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως Ἱεράρχα, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ σὲ τιμώντας Νεκτάριε θεοφόρε.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεικοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον Ἦχος β'. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν»

Πεπτωκότων ἐπανόρθωσις γέγονας, καὶ τῶν κλονουμένων Νεκτάριε στήριγμα, ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς παρὰ Κυρίου δοξασθεῖς· ἀλλὰ πάντοτε καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐν τῷ βίῳ πειρασμῶν, ἀνωτέρους διάσωζε, ἄφεςιν τῶν παισμάτων, καὶ ρῶσιν καὶ σωτηρίαν, αἰτούμενος παρὰ Θεοῦ, Ἱεράρχα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

«Προκείμενον»

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

«Στίχος»

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

«Εὐαγγέλιον» Ἐν τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσι. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτός δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν οὐδ' οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σιορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ καὶ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι, ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐν τῆς αὐτῆς ταύτης· καὶ οὐκ εἶναι με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου, ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμην, εἷς ποιμὴν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβεῖες ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεῖες ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

«Στίχος»

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον Ἦχος πλ. β'. «Ὅλην ἀποθέμενοι»

Νέον ἄστρον πέφηνας, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, βίου καθαρότητι λάμπας Ὅσιε, νοηταῖς λάμπεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρίτων, καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ τῶν ἰάσεων, ταῖς μαρμαρυγαῖς λύων πάντοτε, δαιμόνων τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀρρωστημάτων τὴν ζόφωσιν· ὅθεν σοὶ βοῶμεν· Μὴ παύσῃ ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ παντοίων θλίψεων.

Ὡδή ζ'. «Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀλγηδόνων ποικίλων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ φθόνου καὶ κακίας, ἀνθρώπων κακοτρόπων, ἀσινεῖς διαφύλαττε, τοὺς σὲ τιμώντας ἀεὶ, Νειτάριε παμμάνναρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Πατρεύων ἀπαύστως, χαλεπὰς ἀσθενείας Πάτερ Νειτάριε, τῶν πίστει προσιόντων, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ἀρωγὸς ἐτοιμότατος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, τῶν εὐσεβούντων ὥφθης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Πέρας ἐνθεον ὥφθης, καὶ διάδημα νέον Πάτερ Νειτάριε, τῇ νήσῳ τῆς Αἰγίνης, ἣτις ἀεὶ προστρέχει, τῇ πρεσβείᾳ σου Ἄγιε, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς, τρυγᾶ τὰς ἀντιλήψεις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἐντολῶν με πρὸς τριβὸν, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκιωθέντος, Κόρη ὀδήγησον, πυλῶν τῆς ἁμαρτίας, ἐξάιρουσα Παρθένε, τὴν ροπήν τῆς καρδίας μου, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ, σωθεὶς τῇ χάριτί σου.

Ὦδὴ η'. «Τὸν Βασιλέα»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ροῦν τῆς κακίας, τὸν κατακλύζοντα Πάτερ, τῆς καρδίας μου τοὺς αὐλακας εἰς τέλος, ξήρανον δυνάμει, τῶν θείων πρεβειῶν σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀσθενειῶν σέ, θεραπευτὴν ἐγνωκότες, καταφεύγομεν τῇ Κάρῃ σου τῇ θείᾳ, ἵνα λυτρωθῶμεν, μαστίγων ἐπωδύνων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Σκέπε ἀπαύστως, τὴν σὴν Μονὴν τὴν ἁγίαν, καὶ πρυτάνευε αὐτῇ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, Πάτερ Ἱεράρχα, τὰς Πατριᾶς σου δόσεις.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἰασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, τῇ τοῦ ὄφους κακίστη ἐπηρεία, καὶ καταύγασόν με, φωτὶ τῆς ἀπαθείας.

Ὦδὴ θ'. «Κυρίως Θεοτόκον»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μανίας ἡμᾶς ρύσαι, ἐχθροῦ του ἀοράτου, καὶ τῶν ἐν βίῳ δεινῶν περιστάσεων, τοὺς καταφεύγοντας Πάτερ, ὑπὸ τὴν σιέπην σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὁδύνης ψυχικῆς με, καὶ τῶν ἀλγημάτων, τῶν ἐν τῷ σώματι Πάτερ ἀπάλλαξον, τῇ ἐκ Θεοῦ σοί δοθείσῃ πλουσία χάριτι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Υπὲρ τῆς εὐαγοῦς σου, Μάνδρας ἐκδυσώπει, καὶ τῆς Αἰγίνης Χριστόν τὸν φιλόστωρον, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης, Πάτερ Νειτάριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Υμνοῦμέν σου τὴν χάριν, Κεχαριτωμένη· σὺ γὰρ ἀπαύστως ὡς μήτηρ φιλόστοργος, σιέπεις καὶ τρέφεις καὶ θάλπεις, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Δεκάλεπτο κήρυγμα ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀρχιμανδριτοῦ Νειταρίου Μαρμαρινοῦ

Τὸ «Ἄξιον ἔστί» καὶ τὰ ἀκόλουθα Μεγαλυνάρια

Τὸν τῆς εὐσεβείας νέον πυρσόν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν φωστήρα τὸν φαεινόν, τὸν θερμόν προστάτην, καὶ ἔφορον Αἰγίνης, Νεκτάριον τὸν θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ὁ νεόρροτος ποταμός, ὁ τὰ νεκταρώδη, τῶν χαρίτων τῶν θειῶν, ρεῖθρα πελαγίζων, τῇ θείᾳ ἐπομβρίᾳ, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμψας ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, ὡσπερ λύχνος θεολαμπῆς, νοητῶς λαμπρύνεις, πιστῶν τὰς διανοίας, τῇ καθαρᾷ ζωῇ σου, Πάτερ Νεκτάριε.

Χαίροις τεθλιμμένων ὁ ἀρωγός, καὶ τῶν δαιμονόντων, ὁ ταχύτατος ἰατρός, χαίροις ὁ τὰ πάθη, καὶ νόσους θεραπεύων, τῶν προσιόντων Πάτερ, ἐν τοῖς λειψάνοις σου.

Χαίροις τῆς Αἰγίνης ὁ θησαυρός, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων, ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθός, χαίροις τῆς Ἑλλάδος, ἀγλαίσμα τὸ Νέον, Νεκτάριε παμμάκαρ, ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Τῇ σῇ προστασίᾳ τῇ πατριῇ, τὴν σεπτὴν Μονὴν σου, διαφύλαττε ἀβλαβῆ, Νεκτάριε Πάτερ, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις, τῶν εὐλαβῶς τελούντων, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Παῦλε τῆς Ἑλλάδος ὁ φωτιστῆς· καὶ τῶν Κορινθίων ὁ προστάτης καὶ ὁδηγός· πρέσβευε Κυρίῳ, ἡμᾶς διαφυλάττειν ἀπὸ παντοίας βλάβης καὶ περιστάσεως

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἐκτενής, μνημόνευσις, ἀπόλυσις καὶ ψάλλομεν :

Ἦχος β'. «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου»

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν· ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαζόν με ὑπὸ τὴν σιέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.